

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2021

Ἰανουάριος

Κυριακή 3η Ἰανουαρίου 2021

Κυριακή πρό τῶν Φώτων

(Λκ. 2, 20 – 21, 40 – 52).

Μόλις πρίν ἀπό λίγα εἰκοσιτετράωρα ἀνέτειλε ὁ νέος χρόνος, γεμάτος ἀπό πληγές πού περιμένουν νά ἐπουλωθοῦν καί ἐλπίδες πού προσδοκοῦν νά ἐκπληρωθοῦν. Σ' αὐτό τό ξεκί-νημα ὁ Δημιουργός καί Προνοητής ὅλης τῆς κτί-σεως ἐτοιμάζεται νά κάνει μία διαδρομή μέ πα-

σχάλιο περιεχόμενο. Θέλει νά καταδυθεῖ στά νερά τοῦ Ἰορδάνη, γιά νά συλλάβει τό βύθιο δράκοντα, καί νά ἀναδυθεῖ μέσ' ἀπ' αὐτά γιά νά φέρει τόν ἀγιασμό σ' ὀλόκληρη τήν κτίση.

Κατῆλθε στή μήτρα τῆς Παρθένου καί καθαγίασε τόν ἀέρα. Ἐτέχθη στή φάτνη, μέσα στό ἐρημικό σπήλαιο, καί καθαγίασε τή γῆ. Ἐτοιμάζεται τώρα νά βυθιστεῖ στά Ἰορδάνεια ρεῖθρα γιά νά καθαγιάσει τό νερό. Καθαγιάζει τό νερό, διότι αὐτό βρίσκεται διάσπαρτο σ' ὀλόκληρο τό φυσικό περιβάλλον. Βρίσκεται σέ ἀέρια μορφή στόν οὐρανό, σέ στερεά μορφή στούς παγετῶνες καί σέ ὑγρή μορφή στά 4/5 τοῦ πλανήτη. Ντύνεται μέ τά ὕδατα τοῦ ποταμοῦ, γιά νά ἀπογυμνώσει ἀπό τή δύναμή του τόν ἀρχέγονο ποταπό. Ἐξαγιάζει τή φύση, γιά νά τήν κάνει ἐχθρική πρός τό διάβολο, ἀφοῦ αὐτός εἶχε καταφέρει πρῖν ἀπό πολλούς αἰῶνες νά τήν ἔχει κάνει ἐχθρική πρός τόν ἄνθρωπο. Σπάζει τό μεσότοιχο τῆς ἔχθρας ἀνάμεσα στόν ἄνθρωπο

καί στή φύση, ἀφοῦ τῆς χαρίζει τό ἀναμάρτητο κορμί Του, γιά νά εὐλογηθεῖ καί νά ἀγιασθεῖ ἀπ' αὐτό. Μπροστά στό ὑπερφυές θαῦμα ἡ πλάση δέν μένει σιωπηλή καί ἀδιάφορη. Χαίρεται καί σκιρτάει ἀπό τή θεϊκή ἀποκάλυψη. Καθαγιάζεται ἀπό τή θεϊκή παρουσία καί ἀπαντάει στήν ὑπέριστα εὐλογία μέ πρωταγωνιστή τόν ποταμό. Ὁ Ἰορδάνης «ἐστράφη εἰς τά ὀπίσω», γιά νά κηρύξει τή χαρά καί τήν εὐγνωμοσύνη τῆς φύσεως στήν κάθοδο τοῦ Θεοῦ Λόγου. Ἀντιστρέφει τή ροή του μπροστά στή συγκατάβαση τοῦ Δημιουργοῦ του. Πισωγυρίζει στίς πηγές του, διότι μέσα του εἰσῆλθε ἡ πηγὴ ὄλου τοῦ σύμπαντος. Ὁ ἄλογος ποταμός ἔλλογα προσκυνάει τό Λόγο τοῦ Θεοῦ μέ τήν ἀναστροφή του. Αὐτός πού ἔσκισε στά δύο τά νερά τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσας, γιά νά προτυπώσει τή Μητέρα Του, καί ἀποξήρανε τό βυθό της, προκειμένου νά περάσει ἀπό πάνω του ὀλόστεγνος ὁ ἀγαπημένος Του λαός, δέν διστάζει τώρα νά βραχεῖ ὁ Ἴδιος καί νά τυλιχτεῖ μέ τά νερά τοῦ Ἰορδάνη, γιά νά

δείξει πώς δέν ἔχει μέτρο καί ὄριο ἢ ἀγάπη Του καί ἢ πρόνοιά Του γιά τόν ἄνθρωπο.

Αὐτό τό πέρασμα, ὅμως, τοῦ Χριστοῦ ἀπό τά Ἰορδάνεια ὕδατα ἔχει καί κάτι ἀκόμη πιά σημαντικό νά πεῖ. Μᾶς ἀνοίγει τό μεγάλο καί δυσερμήνευτο μυστήριο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Κατά τή Βάπτισι τοῦ Ἰησοῦ ἀποκαλύπτονται ὅλα τά πρόσωπα τῆς Τρισηλίου Θεότητος καί διευκρινίζεται ἡ παρουσία τους καθαρά καί ὄχι μέσ' ἀπό προτυπώσεις καί ὑπονοούμενα, ὅπως συνέβαινε στήν Παλαιά Διαθήκη. Τώρα πλέον γνωρίζουμε πώς ὁ Χριστός εἶναι ὁ Ἕνας τῆς Τριάδος Θεός Λόγος, ὁ Πατέρας εἶναι ἡ αἰεί ὑπάρχουσα Ἀρχή καί τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ὁ Μόνος Παράκλητος καί Καθαγιαστής τοῦ παντός. Ὁ Τριαδικός Θεός, παρότι παραμένει ὡς ἀπόκρυφο μυστήριο ἀπροσπέλαστος καί ἀνεξερεύνητος, ἐντούτοις ἀποκαλύπτεται καί μέ τίς ἄκτιστες ἐνέργειές Του γίνεται ποθητός καί μεθεκτός. Ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ, μετά τήν ἀποκάλυψη τῶν Θεο-

φανείων, δέν εἶναι πλέον μία φιλοσοφική ἀναζήτηση οὔτε κάποιος θεωρητικός συλλογισμός. Ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ, μετά τά Θεοφάνεια, εἶναι γνωριμία καί σχέση μ' ὅλα τά πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Ἡ Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ μας, τέλος, ἐξαγιαίνει τόν ἄνθρωπο, διότι τοῦ δείχνει τό δρόμο τοῦ ἐξαγιασμοῦ, πού εἶναι ἡ Ταφή καί ἡ Ἀνάστασις. Ὁ Ἰησοῦς βυθίζεται στό νερό τοῦ Ἰορδάνη καί ἀμέσως ἀνεβαίνει μέσ' ἀπ' αὐτά, γιά νά ἐξαγγεῖλει ἀπό τώρα τήν πασχάλια διαδρομή Του. Σήμερα ὁ Κύριος μᾶς διδάσκει πώς πρόκειται νά ταφεῖ καί νά ἀναστηθεῖ. Μᾶς προετοιμάζει πώς ἡ ζωή Του καί ἡ παρουσία Του εἶναι ἕνας ἐπαναλαμβανόμενος ἐνταφιασμός καί ἕνας ἐπαναλαμβανόμενος θρίαμβος. Τά ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνη Τόν σκέπασαν πρός στιγμήν, ἀλλά δέν Τόν κράτησαν στό σωθικά τους. Τά σκοτάδια τοῦ Ἄδη θά Τόν δεχθοῦν, ὅταν ἐλεύθερα θά κατεβεῖ μέσα τους, μετά τό Γολγοθά, ἀλλά δέ

θά τόν ἐγκλωβίσουν στό ζόφο τους, διότι Ἐκεῖνος θά τά συντρίψει καί θά τά διαλύσει μέ τό φῶς καί τή δύναμη τῆς Θεότητος, πού εἶναι ἡ αὐτοζωή. Μᾶς δείχνει μέ τό παράδειγμά Του σήμερα ὁ Χριστός πῶς, γιά νά ἀναστηθοῦμε, εἶναι ἀπαραίτητο πρῶτα νά βυθιστοῦμε. Δέν μπορούμε νά προσδοκοῦμε τή χαρά καί τό θρίαμβο, ἂν δέν προηγηθεῖ ἡ ταπείνωση καί ἡ κάθε φύσεως βουτιά.

Ἡ Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ γίνεται ὁ τύπος, δηλαδή τό πρότυπο τῆς βάπτισις κάθε πιστοῦ. Κάθε ἄνθρωπος, γιά νά εἶναι ἀληθινός χριστιανός, βυθίζεται στόν ὑδάτινο τάφο τῆς κολυμβήθρας καί ἀνασταίνεται ἀπό τήν ὑδάτινη μήτρα τῆς κολυμβήθρας. Μέσα στό νερό ξεπλένεται ἡ φθορά καί γεννιέται ἡ ζωή. Μέσα στό νερό θάπτεται ἡ ἀμαρτία καί γεννιέται ἡ ἀληθινή ἀρετή. Μέσα στό νερό θάπτεται τό κακό καί γεννιέται ἡ ἐλπίδα. Ὁ ἄνθρωπος βυθίζεται στήν κολυμβή-

θρα ὡς αἰχμάλωτος καί ἐξέρχεται ἀπ' αὐτήν ὡς πρίγκιπας καί υἱός τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν.

Στήν καινούργια χρονιά πού ἀνοίγεται στόν ὀρίζοντα καί λίγο πρίν τή μεγάλη ἑορτή τῶν Θεοφανείων ἄς προετοιμαστοῦμε κατάλληλα γιά νά μιμηθοῦμε τήν πορεία τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ καθημερινότητά μας εἶναι ἕνας ἄλλος Ἰορδάνης, πού κυλάει σάν ποτάμι ὀρμητικό. Πολλές φορές θά μᾶς κατακλύσει μέ τήν ὀρμή καί τά ἀναπάντεχα δεδομένα του. Νά θυμόμαστε πώς ὁ προορισμός μας δέν εἶναι νά μείνουμε βυθισμένοι. Βουτᾶμε στήν καθημερινότητα γιά νά τήν ξεπεράσουμε. Βυθιζόμαστε πρός στιγμήν, γιά νά ἀναστηθοῦμε. Δέν πλαστήκαμε γιά τήν καθημερινότητα ἀλλά γιά τήν αἰωνιότητα, τήν ὁποία μακάρι ὁ Παντοδύναμος καί Παντεπόπτης νά μᾶς ἀξιώσει νά τήν περάσουμε κοντά Του. Ἀμήν.